

logisk den højtærede Statsminister: Har man sikret sig Magternes Billigelse af den permanente Neutralitetserklæring? Og jeg tillader mig at spørge den højtærede Statsminister, om han er i Stand til at fremsætte nogen Udtalelse i denne Anledning.

Jeg erkender, at hele Spørgsmaalet om dette Lovforslags Vedtagelse er afgjort, forinden vi gaar til denne Afstemning. Det er naturligvis afgjort ved den Stilling, som Partierne har taget, og det er afgjort ved det, der allerede er sket i Reykjavik i Juli Maaned. Men da Lovforslaget ikke alene har store Fejl, men ogsaa alvorlige Lakuner; saa tillader jeg mig til Slutning at spørge, om det ikke lader sig gøre ved en Forhandling om en Tillægstraktat at søge afhjulpet de Fejl og de Lakuner, som Loven har. Jeg ser derved ikke saa meget hen paa Spørgsmaalet om Overensstemmelse med Grundloven, skønt dette jo vel maaske netop kunde klares ved en Tillægstraktat — denne Mangel paa Overensstemmelse maa vel nok henregnes til Lakunerne —, men jeg ser paa Spørgsmaalet om Mangelen paa Bestemmelser om Optionsretten og paa de Bestemmelser om Indfødsretten, som vil føre til, at Børn, fødte her i Landet af Fædre, som selv eller hvis Fædre er islandske Statsborgere, vil være stilledes anderledes end andre med Hensyn til Værnepligten. Jeg havde ogsaa tænkt mig, at man mulig paa samme Maade kunde faa den Lakune udfyldt, som et af de Ændringsforslag, der stilledes i Folketingets Udvalg, sigtede til at behandle, nemlig, at Nævnet ikke skal behandle privat indbragte Lovforslag. Men efter at have gjort mig bekendt med Suverænitetetsudvalgets Erklæring forstaar jeg, at det maaske vil være forbundet med betydelige Vanskeligheder. Imidlertid vilde det dog maaske være muligt for den høje Regering at optage Forhandlinger om en saadan Tillægstraktat og derved faa nogle af de mindre Fejl og Lakuner ved Loven rettet. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Statsminister, om han kan tænke sig at gøre Skridt til en saadan Tillægstraktat. Hvis en saadan kom til Forhandling, var det muligt, at Islænderne, som jo nu bliver fuldt suveræne, vilde overveje, om ikke ædskillige af de Bestemmelser, som findes i den foreliggende Traktat, i Virkeligheden er til ringe Fordel for dem, saa at Traktaten giver Island en ganske falsk Selvstændighed, i Virkeligheden adskiller Island fra Danmark og skader Island i dets udenrigspolitiske Interesser. Det er klart, at hvis man ad denne Vej kunde naa til at hjælpe paa den

alvorligste Fejl i Traktaten, nemlig Opsigligheden med Hensyn til Fiskerirettighederne for Danske og Færinger, vilde det være særdeles ønskeligt.

Som Forholdet nu er, vil det konservative Parti her i Landstinget imidlertid ikke kunne stemme for Lovforslaget. Vi beklager dette i høj Grad, men jeg maa med Hensyn til Motiveringen henvise til, hvad jeg i denne Sammenhæng her har udtalt.

C. C. Andersen: Det foreliggende Forslag til Dansk-Islandsk Forbundslov kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til en hurtig og velvillig Behandling. Det imødekommer et Krav, der i den nuværende Verdenssituation er rejst fra alle Sider, nemlig Kravet om Folkenes Selvbestemmesret, et Krav, hvis Opfyldelse ogsaa vi Danske er meget stærkt interesserede i. Ved denne Forbundslov vil det islandske Folk opnaa det Selvstyre og den Selvbestemmesret, som det i mange Aar har kæmpet for. Man tør da haabe, at den Strid, som Forfatningsspørgsmaalet har givet Anledning til, og som har vanskeliggjort Opretholdelsen af et godt Forhold mellem Danmark og Island, nu maa være bragt til Ende paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade. Jeg er ogsaa forvissat om, at Gennemførelsen af dette Forbundslovforslag vil bidrage meget til at styrke det gode Forhold mellem Danmark og Island og til at fremme et godt og frugtbart Samarbejde mellem de to Lande. Jeg kan derfor ganske slutte mig til det foreliggende Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne vil anbefale til uforandret Vedtagelse.

Trier: Ogsaa jeg hilser den Ordning af Forholdet mellem det islandske og det danske Folk, der nu stunder mod sin Afgørelse, velkommen som en lykkelig Løsning af en Opgave, der i lange Tider har sat Kræfter, forskelligprægede Kræfter, modsætningsrige Kræfter i Bevægelse, men først nu er i Færd med at blive løst paa en tilfredsstillende Maade. Vi skylder de Mænd, mener jeg, stor Tak, som, faste i Hævdelsen af givne Grænser og smidige overfor de enkelte Punkter, har forstaaet at føre Sagen frem til en Enighed, som paa Island allerede er stadfæstet og her i Danmark sikkert inden mange Dage vil blive det. Hvad der i andre Lande i de mørke Tider, vi lever i; er Genstand for lidenskabelige Kampe, mangen Gang blodige Sammenstød, det er her hos os ved et Samarbejde, hvor man fra begge Sider har villet det bedste